

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
--	---

Talmud Navigator

כריתות-המביא אשם	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אשם ודאי אינו כן כל.												כד:
עגלה ערופה אימתי נאסרת - מחיים	איתמר: רב המנונא:					♣	♣					כד:
לאחר עריפה.	רבא:					♣	♣					כד:
בשלמא לרבא, מעידנא דאיתעביד בה מעשה, אלא לרב המנונא מאימתי?						ז						כד:
גבול שמעתי בה ושכחתי, ונסבין חברייא למימר: ירידתה לנחל איתן אוסרתה.	רבי ינאי:					!						כה.
מנא אמינא לה?	רב המנונא:											כה.
השוחט פרת חטאת, ושור הנסקל, ועגלה ערופה ר"ש פוטר	דתנן: [רבי שמעון]					♣	♣	♣				כה.
מחייבין	חכמים:					♣	♣	♣				כה.
בשלמא לדידי דאמינא מחיים, בהא פליגי ר"ש ורבנן	[רב המנונא]											כה.
שחיטה שאינה ראויה לא שמה שחיטה	דרבי שמעון סבר:											כה.
שחיטה שאינה ראויה שמה שחיטה	ורבנן אמרי:											כה.
אלא אי אמרת לאחר עריפה, אמאי פטר ר"ש? שחיטה ראויה היא						ז						כה.
וכי תימא, סבר ר"ש: עגלה בשחיטה כשרה						!						כה.
כשר בפרה פסול בעגלה, פסול בפרה כשר בעגלה ערופה, פרה - בשחיטה כשרה, בעריפה פסולה, עגלה - בעריפה כשרה, בשחיטה פסולה	והתנן:					ז						כה.
אישתיק.	[רבא]							o				כה.
לבתר דנפק, אמר: מאי טעמא לא אמינא ליה, דר"ש סבר: עגלה בשחיטה כשירה.	[רבא]							!				כה.
ורב המנונא?						ז						כה.
לא נשתמיט תנא דגשמעינן עגלה בשחיטה כשרה, דתימא ר"ש היא.	אמר לך: [רב המנונא]					!						כה.
מנא אמינא לה?	רבא:											כה.
עגלה ערופה אינה כן, עד שלא נערפה - תצא ותרעה בעדל	מדתנן:											כה.
ואי אמרת מחיים, אמאי תצא ותרעה בעדר? הא איתסרא לה מחיים						ז						כה.
תני: עד שלא נראית לעריפה.						!						כה.
משנערפה - תקבר במקומה	אימא סיפא:					ז						כה.
תני: משנראית לעריפה.						!						כה.
אם כן, אימא סיפא:						ז						כה.
שעל הספק באה מתחלה, כיפרה ספיקה והלכה לה	[סיפא]					ז						כה.
ואי מחיים, עדיין לא כיפרה ספיקה						ז						כה.
תנאי היא						!						כה.
נאמר מכשיר ומכפר בפנים, ונאמר מכשיר ומכפר בחוץ, מה מכשיר ומכפר האמור בפנים עשה בו מכשיר כמכפר, אף מכשיר ומכפר האמור בחוץ עשה מכשיר כמכפר.	דתנאי:					!						כה.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

כריתות-המביא אשם		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	ה.
מתנדב אדם אשם תלוי בכל יום ובכל עת שירצה, הוא היה נקרא אשם חסידים	רבי אליעזר:													ה.
אמרו עליו על בבא בן בוטא שהיה מתנדב אשם תלוי בכל יום, חוץ מאחר יום כיפורים יום אחד	[בבא בן בוטא]												○	ה.
אמר: המעון הזה, אילו היו מניחין לי הייתי מביא, אלא אומרים לי המתין עד שתכנס לבית הספק	[בבא בן בוטא]												○	ה.
אין מביא אשם תלוי אלא על שזונו כרת ושגגתו חטאת.	הכמים:												■	ה.
חייבי חטאת ואשמות ודאין שעבר עליהן יום הכיפורים - חייבין להביא לאחר יום הכיפורים, והייבי אשמות תלוין - פטורין.													■	ה.
מי שבא בידו ספק עבירה ביוה"כ אפילו עם חשיכה - פטור, שכל היום מכפר.													■	ה.
האשה שיש עליה חטאת העוף ספק ועבר עליה יוה"כ - חייבת להביא לאחר יום הכיפורים, מפני שהיא מכשרת לאכול בוכחים.													■	ה.
חטאת העוף הבאה על הספק, אם משגמלקה נודע - תקבר.													■	ה.
מ"ט דר' אליעזר? אי ס"ד חובה היא, וכי מתיידע ליה אמאי מייתי חטאת?													⚡	ה.
אלא ש"מ נדבה היא.	[רבי אלעזר]												⚡	ה.
ורבנן?													⚡	ה.
עולה ושלמים הוא דאתו בנדר ונדבה, אבל חטאת ואשם חובה נינהו, ואשם תלוי היינו טעמא דמייתי מקמי דמתיידע ליה, להגן עליו, דהתורה חסה על גופן של ישראל.	[רבנן]												⚡	ה.
רב אחא בריה דרבא לרב דילמא אשם תלוי כעולה ושלמים, מה עולה ושלמים דאתו בחובה ואתו בנדבה, אשם תלוי נמי דאתי בחובה אתי נמי בנדבה.	אשי:												⚡	ה.
עולה ושלמים עיקר בנדבה כתיבי, אשם תלוי עיקר בחובה כתיבי.	א"ל: [רב אשי]												!	ה.
אשם תלוי בא על הנבלה.	תני רבי חייה קמיה דרבא:												○	ה.
אינו מביא אשם תלוי אלא על דבר שזונו כרת ושגגתו חטאת	אמר ליה: [רבא] והאנן תנן, והכמים אומרים:												⚡	ה.
ואי ר' אליעזר, בנדבה נמי אתי													⚡	ה.
אמר ליה: מ"ט לא מתנית? זימנין סגינן תניתה קמי מר	[רבי חייה]												○	ה.
ומנן? רבה													○	ה.
ואמר לי: הא מני? רבי אליעזר היא דאמרו לו	[רבה]												!	ה.
אלא אומרים לי המתין עד שתכנס לבית הספק.	דתנן:												■	ה.
מאי טעמא דאמרו לו? אמר קרא: (ויקרא ד') אשר לא תעשינה ואשם.	רבה:												■	ה.
מ"ט דרבנן דאמרי: אין מביאין אשם תלוי אלא על דבר שזונו כרת ושגגתו חטאת? ילפי מצות מצות מחטאת חלב, מה להלן שזונו כרת ושגגתו חטאת, אף כאן דבר שזונו כרת ושגגתו חטאת.	רבה:												■	ה.
חמשה אשמות מכפרין, אשם תלוי אין מכפר כפרה גמורה.	תנו רבנן:												■	ה.
מאי קאמר?													^	ה.
ה"ק: חמשה אשמות מכפרין כפרה גמורה, ואשם תלוי אין מכפר כפרה גמורה, ודלא כר' אליעזר	רב יוסף:												!	ה.
אשם תלוי בא על הנבלה.	דאמר: [רבי אליעזר]												!	ה.
חמשה אשמות אין אחר מכפר כפרתו, דכי מתיידע ליה מייתי, אשם תלוי אחר מכפר כפרתו, דלכי מתיידע לא מייתי	רבינא אמר, הכי קתני:												!	ה.
חייבי חטאת ואשמות ודאין שעבר עליהן יוה"כ - חייבין להביא אחר יוה"כ, חייבי אשמות תלוין - פטורין.	כדתנן:												!	ה.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

כריתות-המביא אשם		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
חייבי חטאות ואשמות ודאין כו'.												■	<
חייבי חטאות ואשמות ודאין שעבר עליהן יוה"כ - חייבין להביא לאחר יוה"כ, חייבי אשמות תלוין - פטורין.	קתני:											■	◊
מנהגי מילי?												▲	
אמר קרא: (ויקרא ט"ז) וכפר על הקודש מטומאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם, חטאים דומיא דפשעים, מה פשעים דלאו בני קרבן, אף חטאים דלאו בני קרבן מכפר, אבל חטאים בני קרבן לא מכפר.	כי אתא רב דימי א"ר אמרי א"ר חנינא:											!	◊
והא כי כתיב הדין קרא - בשעיר הנעשה בפנים הוא דכתיב, דלא מכפר על עבירות דמצוה ידועה, אבל שעיר המשתלח דמכפר על עבירות דמצוה ידועה, אימא לך: אפילו על חטאים דבני קרבן ניהו מכפר	א"ל אביי:											⚡	
מהכא: (ויקרא ט"ז) והתודה עליו את כל עונות בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם - חטאים דומיא דפשעים, מה פשעים דלאו בני קרבן, אף חטאים דלאו בני קרבן, אבל חטאים דבני קרבן ניהו לא מכפר, ומיעטיה קרא בשעיר המשתלח, למימרא, דעל חטאים דבני קרבן ניהו לא מכפר.	אלא אמר אביי:											!	◊
ממאי דהני פשעים לאו בני קרבן ניהו? דלמא הני דבני קרבן ניהו	א"ל רב דימי:											⚡	◊
ארבעה מביאין על הזדון כשגגה.	כדתנן:											⚡	
והתודה עליו את כל עונות בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם - חטאים דומיא דפשעים, מה פשעים דלאו בני קרבן מכפר, אף חטאים דלאו בני קרבן מכפר, אבל חטאים דבני קרבן לא מכפר.	איתמר נמי, כי אתא רבין אמר ר' יוסי אמר ריש לקיש:											■	◊
אנא נמי מהדין קרא אמרי	אביי:											■	
ממאי דהני פשעים דלאו בני קרבן ניהו? דלמא הני דבני קרבן ניהו	ואקשי לי רב דימי:											⚡	◊
ארבעה מביאין על הזדון כשגגה	כדתנן:											■	⚡
רוב פשעים לאו בני קרבן.	אמר ליה רבין:											!	◊
מידי רוב כתיב?	אמר ליה: [רב דימי]											⚡	
מרישיה דקרא: והתודה עליו את כל עונות בני ישראל	אלא אמר אביי:											!	◊
עונות - אלו זדונות, וכן הוא אומר: (במדבר ט"ו) עונה בה, ואת כל פשעיהם לכל חטאתם למה לי? לאקשווי לפשעים, מה פשעים דלאו בני קרבן, אף חטאים דלאו בני קרבן, אבל חטאים דבני קרבן ניהו לא מכפר.	ותניא:											■	!
חייבי אשמות תלוין כו'.													■
מנהגי מילי?													▲
אמר קרא: (ויקרא ט"ז) מכל חטאתיכם לפני ה' וגו', חטא שאין מכיר בו אלא המקום יום הכפורים מכפר.	רבי אלעזר:											!	◊
קדמייתא נמי לא תיתי למפשטיה לא מדרב דימי ולא מדאביי, אלא מהא: חטא שאין מכיר בו אלא המקום יוה"כ מכפר, ומינה, חטא שאין מכיר בו אלא המקום הוא דיוה"כ מכפר, אבל דידע בה לא מכפר.	רב תחליפא אבוב דרב הונא משמיה דרבא:											■	◊
חייבי מלקיות שעבר עליהן יוה"כ - חייב.	ואמר רב תחליפא אבוב דרב הונא משמיה דרבא:											■	◊
פשיטא, מאי שנא מחייבי חטאות ואשמות ודאין?												⚡	
סלקא דעתך אמינא: התם ממונא הוא, אבל הכא דגופא הוא אימא לא, קמ"ל.												!	◊
הודע ולא הודע עשה ולא תעשה	והא אנן תנן:											⚡	◊
לא קשיא: הא דאתרו ביה, הא דלא אתרו ביה.												!	◊
אלא מעתה, (סימן: יולדת מצורע נז"ר סו"ה בעגל"ה) ספק יולדת שעבר עליה יוה"כ לא תיית, דהא כפר עליה יוה"כ, דחטא שאין מכיר בו אלא המקום הוא												⚡	◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

Talmud Navigator

כריתות-המביא אשם	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ממרא	רבי הושעיא:											כ
ממרא	ולר' שמעון בן יוחי דאמר: יולדת חוטאת היא											כ
ממרא	מאי איכא למימר?											כ
ממרא	יולדת כי קא מייתי קרבן, לאישתרוי באכילת קדשים הוא - ולא לכפרה מתיא.											כ
ממרא	האשה שיש עליה חטאת העוף ספק ועבר עליה יוה"כ - חייבת להביא לאחר יוה"כ, מפני שמכשרתה לאכול בזבחים.											כ
ממרא	אלא מעתה, ספק מצורע שעבר עליו יוה"כ לא מייתי, דהא עבר עליה יוה"כ, דחטא שאין מכיר בו אלא המקום הוא											כ
ממרא	לכל חטאתם - ולא לכל טומאתם.											כ
ממרא	על ד' דברים נגעים באים (סימן: גג'ג ששל"ץ)											כ
ממרא	מצורע כי מייתי, לאו לכפרה מייתי, אלא לאישתרוי באכילת קדשים הוא.											כ
ממרא	אלא מעתה, ספק נזיר שעבר עליו יוה"כ לא מייתי קרבן, דהא כפר יוה"כ, דחטא שאין מכיר בו אלא המקום הוא											כ
ממרא	לכל חטאת - ולא לכל טומאה.											כ
ממרא	נזיר חוטא הוא											כ
ממרא	מאי איכא למימר?											כ
ממרא	נזיר כי קא מייתי קרבן, לאו לכפרה מייתי, אלא למיחל עליו נזירות טהרה הוא.											כ
ממרא	אלא מעתה, ספק סוטה שעבר עליה יוה"כ לא מייתי, דהא כפר עליה יוה"כ, דחטא שאינו מכיר בו אלא המקום											כ
ממרא	לכל חטאתם - ולא לכל טומאתם.											כ
ממרא	בועל מכיר בו.											כ
ממרא	סוטה כי מתייא לברר עון קא אתיא.											כ
ממרא	אלא מעתה, עגלה ערופה שעבר עליה יוה"כ וכו'.											כ
ממרא	הורג מכיר.											כ
ממרא	אמר קרא: (במדבר ל"ה) ולא רץ לא יכופר לדם אשר שפך בה וגו'.											כ
ממרא	אמר קרא: (דברים כ"א) כפר לעמך ישראל וגו', ראויה כפרה זו שתכפר על יוצאי מצרים.											כ
ממרא	השתא דאמרת: חטא שאין מכיר בו אלא המקום יוה"כ מכפר, אימא: כי מתיידע ליה בתר יוה"כ נמי לא מייתי חטאת											כ
ממרא	לא מצית אמרת, דכתיב קרא ידיעה גבי חטאת וגבי נשיא וגבי צבור.											כ
ממרא	צריכי דאי כתב קרא גבי יחיד, הוה אמינא: כולהון מיחיד לא אתאן, דאיכא למיפרך: מה ליחיד שכל קרבנו נקבה											כ
ממרא	נכתוב גבי נשיא ונייתי הנך מנשיא											כ
ממרא	יחיד מנשיא לא אתי, דאיכא למיפרך: מה לנשיא שכן אין בשמיעת קול, תאמר ביחיד שכן ישנו בשמיעת קול											כ
ממרא	וצבור מנשיא לא אתי, דאיכא למיפרך: מה לנשיא שכן בקרבנו נקבה, תאמר בצבור שאין בקרבנו נקבה											כ
ממרא	נכתוב גבי צבור ונייתי יחיד ונשיא מינה											כ

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

כריתות-המביא אשם		Talmud Navigator															
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ					
איכא למיפרך: מה לצבור שכן אין חייבין אלא על העלם דבר עם שגגת מעשה												◊	כו.				
מחדא ידיעה לא אתיא, תיתי חדא ידיעה מתרת, לא נכתוב ידיעה גבי יחיד ותיתי מנשיא וצבור												⚡	כו.				
איכא למיפרך: מה לנשיא וצבור שכן אינו בשמיעת קול, תאמר ביחיד שישנו בשמיעת קול													◊	כו.			
לא נכתוב קרא ידיעה גבי צבור ותיתי מידיעה דיחיד ונשיא													⚡	כו.			
איכא למיפרך: מה ליחיד ונשיא שכן יש בקרבן נקבה, תאמר בצבור שאין בקרבן נקבה													!	כו.			
לא נכתוב גבי נשיא ותיתי מידיעה דיחיד וצבור, מאי פרכת? אי משום דאינו בשמיעת הקול ואינו חייבין אלא על העלם דבר כו' יחיד יוכיח, ואי משום דיש בכל קרבנו נקבה צבור יוכיח, דאין בקרבנו נקבה עד דאית להון ידיעה לא מחייב, למה לי דכתיב ידיעה גבי נשיא? אם אינו ענין לגופיה דהא אתיא מיחיד וצבור, תנהו ענין להיכא דמתיידע ליה בתר יום הכפורים דמייתי חטאת.													⚡	כו.			
אי דלא כתיב ידיעה גבי נשיא, מיחיד וצבור לא אתי, משום דאיכא למיפרך: מה ליחיד וצבור שכן אין עשוין להשתנות, תאמר בנשיא שעשו להשתנות	אביי:												!	◊	כו.		
מהכא: מכדי מצות מצות ילפי מהדדי, כיון דילפי מהדדי, למה לי דכתיב שלש ידיעות גבי יחיד וגבי נשיא וגבי צבור? אם אינו ענין לגופיהן דהא גמרי להן מצות מצות, תנהו ענין היכא דמתיידע ליה בתר יום הכפורים הוא דמייתי חטאת.	אלא אמר אביי:												!	◊	כו.		
אימא: כי מתיידע ליה בתר יום כפורים הוא דמייתי חטאת, משום דיוה"כ לאו על הדין חטא קא אתי, אבל אשם תלוי דעל הדין חטא קאתי, אימא הכי נמי דמיכפר, דכי מתיידע ליה לבתר דקא מייתי אשם תלוי לא מייתי חטאת													⚡	◊	כו.		
אמר קרא: (ויקרא ד') או הודע אליו, מכל מקום.	רבא:												!	◊	כו.		
השתא דאמר: כי מתיידע ליה מייתי חטאת, אשם תלוי למה בא?													⚡	◊	כו.		
שאם מת, מת בלא עון.	רבי זירא:												!	◊	כו.		
מת, מיתה ממרקת	מתקוף לה רבא:												⚡		כו.		
להגן עליו מן הייסורים.	אלא אמר רבא:												!	◊	כו.		
חטאת העוף הבא על הספק וכו'.														■	כו.		
וכיפרה.	רבי:													■	◊	כו.	
אי הכי, אמאי תקבר?														⚡	◊	כו.	
לפי שאינה משתמרת.														!	◊	כו.	
אימת לא משתמרת?														^		כו.	
אי מעיקרא														!		כו.	
חיה הויא														⚡		כו.	
אי לבסוף														!	◊	כו.	
הא קמנטר לה כהן														⚡	◊	כו.	
אלא מתניתין בנודע לה דלא ילדה, ובדין הוא דמותרת בתנאה, ומאי תקבר? מדרבנן, וכי איתמר דרב אהא אתמר														!	◊	כו.	
האשה שהביאה חטאת העוף בספק, אם עד שלא נמלקה נודע לה שילדה ודאי - תעשה ודאי, שממין שהביאה על לא הודע מביאה על הודע	דתנן:													■	!	◊	כו.
משנמלקה מאי?	איבעיה להו:													^	◊	כו.	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof	מקרא- key:
--	--------------------------------

Talmud Navigator

כריתות-המביא אשם	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מזה דמה ומוצה דמה וכפרה מותרת באכילה	רב:											◇	כו:
אסורה באכילה, גזירה שמא יאמרו: חטאת העוף הבאה על הספק נאכלת.	רבי יוחנן:											◇	כו:
תניא כותיה דרב תניא כותיה דרבי יוחנן:												■	כו:
חטאת העוף הבאה על הספק, אם משנמלקה נודע לה שילדה ודאי - מזה דמה ומוצה דמה וכפרה מותרת באכילה.	תני לוי כותיה דרב:											■	כו:
חטאת העוף הבאה על הספק, אם עד שלא נמלקה נודע לה שלא ילדה - תצא לחולין או תמכר לחברתה, אם עד שלא נמלקה נודע לה שילדה תעשה ודאי - שממין שמביאה על לא הודע מביאה על הודע, אם משנמלקה נודע לה שילדה - אסורה אפילו בהנאה, שעל הספק באה מתחלתה, כפרה ספיקה והלכה לה.	תניא כוותיה דרבי יוחנן:											■	כו:
המפריש ב' סלעים לאשם, ולקח בהן שני אילים לאשם, אם היה אחד מהן יפה שתי סלעים יקרב לאשמו, והשני ירעה עד שיסתאב ויפלו דמיו לנדבה.												■	כו:
לקח בהן שני אילים לחולין, אחד יפה ב' סלעים ואחד יפה עשרה זוז, היפה שתי סלעים יקרב לאשמו, והשני למעילתו.												■	כו:
אחד לאשם ואחד לחולין, אם היה של אשם יפה שתי סלעים יקרב לאשמו, והשני למעילתו, ויביא עמה סלע וחומשה.												■	כו:
מאי מעילתו? דקתני רישא: והשני למעילתו												◇	כו:
אילימא איל אשם, למימרא דחומש בהדי איל מייתי ליה												◇	כו:
והכתוב: (ויקרא ה') ואת אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמישיתו יוסף עליו												◇	כו:
אלמא בהדי גזילו מייתי ליה												◇	כו:
אחד לאשם ואחד לחולין, אם היה של אשם יפה שתי סלעים יקרב לאשמו, והשני למעילתו, ויביא עמה סלע וחומשה	ועוד, קתני סיפא:											◇	כו:
אלמא חומש בהדי גזילו מייתי ליה												◇	כו:
אלא מעילתו מאי דאיתנהי מהקדש, וישנו משתי סלעים דאפרישנו לאשם ולקח בהן שני אילים לחולין, דיפה שתי סלעים מקריב ליה איל אשם, ויפה עשרה זוז יהיב ליה למאי דאיתנהי מהקדש, דהוה ליה גזילו וחומשו, ומאי מעילתו? גזילו.												◇	כו:
במאי אוקימתא למעילתו דרישא? גזילו												◇	כו:
אחד לאשם ואחד לחולין, אם היה של אשם יפה שתי סלעים יקרב לאשמו, והשני למעילתו, ויביא עמה סלע וחומשה	אימא סיפא:											◇	כו:
אלמא מעילתו איל אשם												◇	כו:
רישא קרי ליה למעילתו גזילו, סיפא קרי ליה למעילתו איל אשם?												◇	כו:
רישא דהוה ליה איל דזבן קרן וחומשו, קרו ליה למעילתו גזילו סיפא דלא הוי איל דזבן קרן וחומשו, קרי ליה איל אשם מעילתו, ויביא עמה סלע וחומשה.												◇	כו:
בכינוס חומשין מהו שיתכפר? מי אמרין: אם תימצי לומר אדם מתכפר בשבח הקדש, משום דקטרה קמיה, אבל הכא דלא קטרה לא מתכפר, או דלמא אם תימצי לומר אין אדם מתכפר בשבח הקדש, משום דלא אפרשיה, אבל הדין כינוס חומשין דאפרשיה איכא למימר מתכפר	בעי רב מנשיא בר גדא:											◇	כו:
מתכפר בשבח הקדש או לא?	דאיבעי להו:											◇	כו:
המפריש שני סלעים לאשם, ולקח בהן שני אילים לאשם, היה אחד מהן יפה שתי סלעים יקרב לאשמו, והשני ירעה עד שיסתאב ויפלו דמיו לנדבה	ת"ש:											◇	כו:
מאי לאו דזבן בארבע איל ושבח דשווי תמניא, ושמע מינה: אדם מתכפר בשבח הקדש												◇	כו:
לא, הכא במאי עסקינן - דאוויל רועה גביה.												◇	כו:
לקח איל בסלע, ופטמו והעמידו על שתיים - כשר	ת"ש:											◇	כו:
ש"מ: אדם מתכפר בשבח הקדש												◇	כו:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

Talmud Navigator

כריתות-המביא אשם	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
לא, פטמו שאני, דהא חסר ליה תמניא.											!	◊	כו.	
לקח איל בסלע והרי הוא בשתים - כשר	ת"ש:										ז	◊	כו.	
הכא נמי כשפטמו.											!	◊	כו.	
א"ה היינו רישא											ז		כו.	
רישא דובן בארבע ואשבחיה בארבעה אחרינא דחסר ליה תמניא, סיפא דובין איל בארבע ואשבחיה בתלתא ושוי תמניא.											!	◊	כו.	
ישלם סלע	אי הכי, אימא סיפא:										ז	◊	כו.	
הא חסר ליה ז!											ז		כו.	
מאי ישלם - תשלום דסלע.											!	◊	כו.	
ואי ס"ל דאין אדם מתכפר בשבח הקדש, כי יהיב תשלום דסלע מאי הוי? איל בן שתי סלעים בעינן וליכא לעולם קסבר: אדם מתכפר בשבח הקדש.											ז	◊	כו.	
אי הכי, תשלום דסלע לא יתן											ז		כו.	
היינו טעמא דקיהיב תשלומין דסלע, גזירה שמא יאמרו: איל פחות משתי סלעים מכפר.											!	◊	כו.	
מאי הוי עלה?												^	כו.	
בשעת הפרשה יפה סלע, בשעת כפרה יפה שתי סלעים - יצא.	תא שמע:										!	◊	כו.	
אדם מתכפר בשבח הקדש או לא?	בעי רבי אלעזר:											^	◊	כו.
כמה שנים גדל זה בינינו, ולא שמע הלכה זו ממני?	רבי יוחנן:											o	◊	כו.
מכלל דא"ר יוחנן?											ז		כו.	
אין, ועל הדא אמרה											!		כו.	
ולד תודה ותמורתה, וכן המפריש תודתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה - אין טעונה לחם	דתנן:										!	◊	כו.	
לא שנו אלא לאחר כפרה דולד אין טעון לחם, אבל לפני כפרה טעון לחם	ושלח ר' חנינא משמיה דר' יוחנן:										!	◊	כו.	
מתכפר בשבח הקדש.	אלמא קסבר: [רבי יוחנן]										!		כו.	
בעלי חיים נדחין או לא?	בעי רבי אלעזר:											^	◊	כו.
הרי כמה שנים גדל זה בינינו, ולא שמע הלכה זו ממני?	רבי יוחנן:											o	◊	כו.
מכלל דר' יוחנן אמרה?											ז		כו.	
בהמה של שני שותפין, הקדיש חציה וחזר ולקח חציה והקדישה - קדושה ואינה קריבה, ועושה תמורה ותמורתה כיוצא בה	אין, דאמר ר' יוחנן:										!	◊	כו.	
ש"מ תלת: ש"מ בעלי חיים נדחין, וש"מ קדושת דמים מדה, וש"מ יש דיחוי בדמים.											!		כו.	
הזולו טלאים בעולם, מהו? מי אמרינן (דברים י"ב) מבחר נדריכם בעינן והא איכא, או דילמא (ויקרא ה') כסף שקלים בעינן וליכא?	בעי רבי אלעזר:											^	◊	כו.
כמה שנים גדלנו בבית המדרש ולא שמענו הלכה זו.	רבי יוחנן:											o	◊	כו.
ולא?											ז		כו.	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-kev:	

Talmud Navigator

כריתות-המביא אשם	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מפני מה לא נתנה תורה קצבה במחוסרי כפרה? שמא יזולו טלאים, ואין להן תקנה לאכול בקדשים	והאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי:									⚡		◊
אימא: לא לימדנו הלכה זו.										○		◊
והא רבי חייא בר אדא מהדר תלמודיה כל תלתין יומין קמיה										⚡		◊
אימא: לא נתבקשה הלכה זו ממנו בבית המדרש.										○		◊
מפני מה לא נתנה תורה קצבה במחוסרי כפרה? שמא יזולו טלאים, ואין להם תקנה לאכול בקדשים.	גופא, אמר רבי יוחנן משום רשב"י:									■		◊
אלא מעתה, חטאת חלב ינתן לה קצבה, דלכפרה אתיא ולא לאישתרווי באכילת קדשים הוא מתקוף לה רבא: אלא מעתה, אשם נזיר להוי ליה קצבה, דלכטלה הוא דאתי	מתקוף לה אביי:									⚡		◊
אין לך דבר שהוא בא לבטלה אלא אשם נזיר בלבד	דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי:									⚡		◊
קשיא.										■		◊
המפריש חטאתו ומת - לא יביאנו בנו תחתיו.												■
לא יביאנו מחטא אל חטא, אפ"ל הפריש על חלב שאכל אמש - לא יביאנה על חלב שאכל היום, שנאמר: (ויקרא ד') קרבנו על חטאתו, עד שיהא קרבנו לשם חטאתו.												■
מנא ה"מ?												▲
קרבנו - בקרבנו הוא יוצא, ואינו יוצא בקרבן אביו	דת"ר:											⚡
יכול לא יצא בקרבן אביו בבהמה שהפריש אביו מן הקלה על החמורה או מן החמורה על הקלה, אבל יוצא בקרבן שהפריש אביו מן הקלה על הקלה או מן החמורה על החמורה? ת"ל: קרבנו, בקרבנו הוא יוצא, ואינו יוצא בקרבנו של אביו												⚡
יכול לא יצא בקרבן אביו בבהמה שהפריש אפילו מן הקלה על הקלה או מן החמורה על החמורה, שהרי אין מגלה נזירותו על בהמה שהפריש אביו, אבל יוצא במעות שהפריש אביו אפילו מן הקלה על החמורה או מן החמורה על הקלה, שהרי אדם מגלה נזירותו על מעות שהפריש אביו בזמן שהן סתומים ולא בזמן שהן מפורשין? תלמוד לומר: קרבנו, בקרבנו הוא יוצא, ואין יוצא בקרבן אביו												⚡
יכול לא יצא אפי' במעות שהפריש אפילו מן הקלה על הקלה או מן החמורה על החמורה, אבל יוצא בקרבן שהפריש לעצמו אפילו מן החמורה על הקלה או מן הקלה על החמורה? ת"ל: קרבנו על חטאתו, עד שיהא לשם חטאת												⚡
יכול לא יצא בקרבן עצמו בבהמה שהפריש לעצמו אפילו מן הקלה על הקלה או מן החמורה על החמורה, שכן אם הפריש בהמה על החלב והביאה על הדם, על הדם והביאה על החלב - שהרי לא מעל ולא כיפר, אבל יוצא במעות שהפריש לעצמו מן הקלה על הקלה ומן החמורה על החמורה או מן החמורה על הקלה ומן הקלה על החמורה, שכן אם הפריש לעצמו מעות על החלב והביאן על הדם, על הדם והביאן על החלב - שהרי מעל וכיפר? ת"ל: קרבנו על חטאתו, עד שיהא קרבנו לשם חטאו.												⚡
מאי לא מעל ולא כיפר?												▲
ה"ק: כיון דלא מצי מעיל כפורי נמי לא מכפר, הואיל וכך לא מצי משני, אבל מעות כיון דאי משני מעיל ומייתי קרבן מעילה, אימא בתחלה נמי מייתי, קמ"ל.	תרגמא רב שמואל בר שימי קמיה דרב פפא:											⚡
מביאין מהקדש כשבה - שעירה, מהקדש שעירה - כשבה, ומהקדש כשבה ושעירה - תורין ובני יונה, ומהקדש תורין ובני יונה - עשירית האיפה.												■
כיצד? הפריש לכשבה או לשעירה, העני - יביא עוף, העני - יביא עשירית האיפה, הפריש לעשירית האיפה, העשיר - יביא עוף, העשיר - יביא כשבה ושעירה.												⚡
מנא ה"מ?												▲
(ויקרא ה') מחטאתו, מחטאתו, על חטאתו - מה תלמוד לומר? מנין אתה אומר: שמביאין מהקדש כשבה - שעירה, ומהקדש שעירה - כשבה, ומהקדש כשבה ושעירה - תורים ובני יונה, ומהקדש תורין ובני יונה - עשירית האיפה?	דת"ר:											⚡

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

כריתות-המביא אשם		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
כיצד? הפריש לכשבה ולשעורה והעני - יביא עוף, העני יביא עשירית האיפה, הפריש עשירית האיפה והעשיר - יביא עוף, העשיר - יביא כשבה או שעירה, הפריש כשבה או שעירה ונסתאבו - אם רצה יביא בדמיהן עוף, הפריש עוף ונסתאב - לא יביא בדמיו עשירית האיפה, שאין לעוף פדיון, לכן נאמר מחטאתו על חטאתו.														כז:
ואיצטרך למכתב מחטאתו גבי כשבה או שעירה, ואיצטרך למכתב גבי עוף, דאי כתיב קרא גבי הקדש כשבה או שעירה, ה"א: הפריש כשבה כי מיעני מהלין מעות נחלינון על עוף דנייתי עוף, דכשבה ועוף תרוייהו מיני דמים נינהו, אבל עשירית האיפה דלאו מיני דמים נינהו, אי לא כתיב קרא מחטאתו גבי עוף, ה"א: כי מפריש מעות לקינו ומיעני לא מייתי עשירית האיפה, דלאו מיני דמים הוא, אלא מייתי עשירית האיפה מן ביתיה והלין מעות דאפריש יפלו לנדבה, אהכי הדר כתיב קרא מחטאתו גבי עוף, למימרא, דמהקדש דעוף נמי מייתי עשירית האיפה														כז:
ואיצטרך למכתב על חטאתו גבי עשירית האיפה וה"ק: כי מפריש לעשירית האיפה ואדמייתי העשיר - נוסף עליהון ונייתי עוף, העשיר - נוסף עליהון ונייתי כשבה או שעירה ומ"ט כתיב על חטאתו גבי עשירית האיפה ולא גבי עוף? דאי כתיב על חטאתו גבי עוף, ה"א: כי מפריש מעות לקינו והעשיר - הוא דמוסף עליהון ומייתי כשבה או שעירה, דתרוייהו מיני דמים נינהו, אבל הפריש מעות לעשירית האיפה והעשיר - אי לא העשיר טובא נייתי עוף, ואם העשיר טובא נייתי כשבה או שעירה, והלין מעות דאפריש יפלו לנדבה, אהכי כתיב קרא בהדין חטאת בעשירות ודלות מחטאתו וגבי דלי דלות על חטאתו, למדרש כדאמרינן.														כז:
מטמא מקדש עשיר שהפריש קן לכבשתו והעני, הואיל ונדהה ידחה.	רבי אלעזר אמר רבי אושעיא:													כה.
שמע מינה תלת: שמע מינה בעלי חיים נדחים, וקדושת דמים נדחה, ודחוי מעיקרא הוי דחוי.	רב הונא בריה דרב יהושע													כה.
המפריש נקבה לפסח קודם הפסח - תרעה עד שתסתאב ויביא בדמיה פסח, ילדה זכר - ירעה עד שיסתאב וימכר ויביא בדמיו פסח	מתירב רב עוקבא בר חמא: [ת"ק]													כה.
הוא עצמו יקרב פסח	רבי שמעון:													כה.
ש"מ בעלי חיים אינם נדחים														כה.
כי אמרינן - לרבנן, דר"ש ס"ל: בעלי חיים אינם נדחין, והגרלה אינה מעכבת	אמרי דבי רבי אושעיא:													כה.
מת אחד מהן - מביא חבירו שלא בהגרלה, דברי ר"ש	דתנאי: [רבי שמעון]													כה.
בעלי חיים אינם נדחין, והגרלה אינה מעכבת.	אלמא קסבר: [רבי שמעון]													כה.
אין הקינן מתפרשות אלא אי בלקיחת בעלים אי בעשיית כהן.	רב חסדא:													כה.
מאי טעמא דרב חסדא? דכתיב: (ויקרא י"ב) ולקחה שתי תורים וגו' (ויקרא ט"ו) ועשה הכהן וגו', או בלקיחת בעלים או בעשיית כהן.	רב שימי בר אשי:													כה.
(ויקרא ט"ו) ועשה חטאת - הגורל עושהו חטאת, ואין השם עושהו חטאת, ואין כהן עושהו חטאת שיכול והלא דין הוא, ומה במקום שלא קידש הגורל קידש השם, מקום שיקדש הגורל אינו דין שיקדש השם ת"ל: ועשהו חטאת. הגורל עושהו חטאת, ואין השם עושהו חטאת	מיתבי:													כה.
קתני שם דומיא דגורל, מה גורל לאו בלקיחה ולא בעשייה, אף השם נמי לאו בלקיחה ולא בעשייה														כה.
ה"ק: ומה במקום שלא קידש הגורל בלקיחת בעלים ובעשיית כהן, קידש השם אי בלקיחת בעלים אי בעשיית כהן, כאן שיקדש הגורל שלא בלקיחה ושלא בעשייה, אינו דין שיקדש השם אי בלקיחה אי בעשייה ת"ל: ועשהו חטאת, הגורל עושהו חטאת, ואין השם עושהו חטאת.	רב:													כה.
מטמא מקדש עני שהפריש מעות לקינו, והעשיר ואה"כ אמר אלו לחטאתי ואלו לעולתי, מוסף ומביא חובתו מדמי חטאתו, ואין מוסף ומביא חובתו מדמי עולתו	מיתבי:													כה.
והא הכא דליכא לא לקיחה ולא עשייה, וקתני: מביא חובתו מדמי חטאתו ולא מדמי עולתו														כה.
ותסברא מתניתא מתקנתא היא? דקתני: והעשיר ואה"כ אמר	רב ששת:													כה.
מטמא מקדש עשיר שהביא קרבן עני - לא יצא	והא"ר אלעזר א"ר אושעיא:													כה.
אלא מאי אית לך למימר? שכבר אמר משעת ענייתו, ה"נ שכבר אמר משעת הפרשתו.														כה.
יצא	ול"ר חגא א"ר אושעיא דאמר:													כה.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

כריתות-המביא אשם		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מאי איכא למימר?										ז			כה.	
תני: ואח"כ לקח ואמר.												!	כה.	
מצורע עני שהביא קרבן עשיר - יצא, עשיר שהביא קרבן עני - לא יצא	מיתבי:											ז	כה.	
תיובתא דר' הגא א"ר אושעיא												ז	כה.	
שאני גבי מצורע, דמיעט רחמנא (ויקרא י"ד) זאת.	אמר לך: [ר' הגא א"ר אושעיא]											!	כה.	
אי הכי, אפילו מצורע עני נמי שהביא קרבן עשיר לא יצא												ז	כה.	
לאיי, הא אהדריה קרא תורת												!	כה.	
תורת, לרבות מצורע עני שהביא קרבן עשיר - יצא, יכול אפילו עשיר שהביא קרבן עני שיצא? תלמוד לומר: זאת.	והתניא:											!	כה.	
ולילף מיניה												ז	כה.	
אמר קרא: (ויקרא י"ד) ואם דל הוא ואין ידו משגת, מצורע הוא דעשיר שהביא קרבן עני הוא דלא יצא, אבל מטמא מקדש עשיר שהביא קרבן עני - יצא.												!	כה.	
כבשים קודמין את העזים בכל מקום, יכול מפני שהן מובחרים מהם? ת"ל: (ויקרא ד') ואם כבש יביא קרבנו לחטאת, מלמד ששניהם שקולין.	רבי שמעון:												■	כה.
תורין קודמין לבני יונה בכל מקום, יכול מפני שהן מובחרים מהן? תלמוד לומר: (ויקרא י"ב) ובן יונה או תור לחטאת, מלמד ששניהם שקולין.													■	כה.
האב קודם לאם בכל מקום, יכול מפני שכיבוד האב קודם על כיבוד האם? ת"ל: (ויקרא י"ט) איש אמו ואביו תיראו, מלמד ששניהם שקולין, אבל אמרו חכמים: האב קודם לאם בכל מקום, מפני שהוא ואמו חייבין בכבוד אביו.													■	כה.
וכן בתלמוד תורה, אם זכה הבן לפני הרב - הרב קודם את האב בכל מקום, מפני שהוא ואביו חייבין בכבוד רבו.													■	כה.
ד' צווחות צווחה עזרה.	ת"ר:												■	כה.
צווחה אחת: הוציאו מיכן בני עלי חפני ופנחס שטימאו את ההיכל.													■	כה.
צווחה שניה: פתחו שערים ויכנס יוחנן בן נדבאי תלמידו של פינקאי וימלא כרסו מקדשי שמים.													■	כה.
אמרו על בן נדבאי, שהיה אוכל ארבע סאה גולות בקינוח סעודה. אמרו: כל ימיו לא היה נותר בעזרה.													■	כה.
צווחה שלישית: שאו שערים ראשיכם ויכנס אלישמע בן פיכאי תלמידו של פנחס וישמש בכהונה גדולה.													■	כה:
צווחה רביעית: פתחו שערים והוציאו יששכר איש כפר ברקאי, שמכבד עצמו ומבזה קדשי שמים.													■	כה:
מאי הוי עביד?												^	כה:	
הוה כריך שיראי על ידיה והוה עביד עבודה.												!	כה:	
מאי סליקא ליה?												^	כה:	
ינאי מלכא ומלכתא הוו יתבין, מלכא אמר גדיא יאי ומלכתא אמרה אימרא יאי, אמרו: נשיליה ליששכר איש כפר ברקאי, דכהן גדול הוא וקים ליה קדירה.												o	כה:	
שיילוהו, א"ל: אי גדיא יאי ייסק לתמידא בהדי דאמר אחוי בידיה												o	כה:	
אמר להון מלכא: הואיל ואחוי בידיה, קוצו לידיה דימינא.												o	כה:	
יהיב שוחדא, קצויה לידיה שמאלא.												o	כה:	
שמע מלכא, אמר: ליקצו נמי לידיה דימינא.												o	כה:	

Talmud Navigator

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	■ מימרא-statement ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	--

כריתות-המביא אשם	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
ברוך רחמנא דשקליה ליששכר איש כפר ברקאי למטרפסיה.	רב יוסף:										◊	כה:
ולא הוה תני ליה	רב אשי:										◊	כה:
כבשים קודמין לעזים בכל מקום, יכול מפני שמובחרין? ת"ל: (ויקרא ד') ואם כבש, מלמד ששניהן שקולין כאחת.	דתנן:										◊	כה:
אפילו מקרא נמי לא קרא, דכתיב: (ויקרא ג') אם כבש, אם עז.	רבינא:										◊	כה:
תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם, שנאמר: (ישעיהו נ"ד) וכל בניך למודי ה' ורב שלום בניך, אל תקרי בניך אלא בוניך.	רבי אלעזר א"ר חנינא:										◊	כה:
הדרן עלך המביא אשם וסליקא לה מסכת כריתות											◊	

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ^ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

מעילה-קדשי קדשים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
קדשי קדשים ששחטן בדרום - מועלין בהן												■	ב.
כיצד, שחטן בדרום וקיבל דמן בצפון, בצפון וקיבל דמן בדרום, שחט ביום וזרק בלילה, בלילה וזרק ביום, או ששחטן חוץ לזמנו וחזן למקומו - מועלין בהן.												◊	ב.
כל שהיה לה שעת היתר לכהנים - אין מועלין בה, וכל שלא היה לה שעת היתר לכהנים - מועלין בה.	כלל א"ר יהושע:											◊	ב.
איזו היא שהיה לה שעת היתר לכהנים - שלנה, ושנטמאה, ושיצאה. ואיזו היא שלא היה לה שעת היתר לכהנים - שנשחטה חוץ לזמנה, חוץ למקומה, ושקיבלו פסולין וזרקו את דמה:												◊	ב.
קדשי קדשים ששחטן בדרום מועלין בהן	קתני:											■	ב.
פשיטא משום דשחטין בדרום אפיקינון מידי מעילה?												◊	ב.
איצטריך, סד"א הואיל ואמר עולא א"ר יוחנן:												!	ב.
קדשים שמתו - יצאו מידי מעילה דבר תורה	[עולא א"ר יוחנן]											!	ב.
ה"נ קדשי קדשים לגבי דרום - כמה דחנקינון דמי, קמ"ל: קדשים שמתו - לא חזו כלל, אבל דרום, נהי דאינו ראוי לקדשי קדשים אבל ראוי לקדשים קלים.												!	ב.
ל"ל למיתני כל הני?												◊	ב.
צריכי, אי תנא שחטן בדרום וקיבל דמן בצפון הכא דאית בהו מעילה - משום דקבלה בצפון הוא, אבל שחטן בצפון וקיבל דמן בדרום הואיל וקיבל בדרום הוא - נפיק מידי מעילה, ואי תנא האי ה"א יממא - זמן הקרבה הוא, אבל שחטה בלילה וזרק ביום - לילה לאו זמן הקרבה, והאי דשחט בלילה - אימא דנפיק מידי מעילה, ואי תנא שחטה בלילה ה"א הואיל וקבל דמה ביום - אית בה מעילה, אבל שחטן ביום וזרק דמן בלילה הואיל ולא זמן הקרבה הוא - כמאן דחנקינון דמי, ולא אית בהו מעילה, קמשמע לן.												!	ב.
חוץ לזמנו וחזן למקומו למאי חזו?												◊	ב.
הואיל ומרצין לפיגולין.												!	ב.
אי עלו, מהו שירדו?	איבעיא להו:											^	ב:
אם עלו - ירדו	רבה:											!	ב:
אם עלו - לא ירדו.	רב יוסף:											!	ב:
אליבא דר' יהודה לא תיבעי לך, דכ"ע ל"פ דאם עלו ירדו, כי פליגי אליבא דר"ש.												■	ב:
כרבי שמעון	רב יוסף:											■	ב:
עד כאן לא קאמר ר"ש אלא בניתנין למטה שנתנו למעלה, או בניתנין למעלה שנתנו למטה, ולעולם דשחטן וקבל דמן בצפון, אבל הכא - כיון דשחטן בדרום כמאן דחנקינון דמי.	רבה אמר לך:											■	ב:
קדשי קדשים ששחטן בדרום - מועלין בהן	תנו:											◊	ב:
בשלמא לרב יוסף ניהא, אלא לרבה קשיא												◊	ב:
מאי מועלין בהן - מדרבנן												!	ב:
מאי איכא בין דאורייתא לרבנן?												^	ב:
דאורייתא - משלמין חומש, דרבנן - לא.												!	ב:
ומי איכא מעילה מדרבנן?												◊	ב:
אין												!	ב:
קדשים שמתו - יצאו מידי מעילה דבר תורה	דאמר עולא א"ר יוחנן:											!	ב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

Talmud Navigator

מעילה-קדשי קדשים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלמא מדאורייתא - לא אית להון, בדרבנן - אית בהון												⊖
ה"נ מדרבנן.												!
לימא תנינא להא דעולא אמר רבי יוחנן.												⊖
אף על גב דתנינא, איצטריך דעולא, סלקא דעתך אמינא: הכא - לא בדילין מנהון, אבל קדשים שמתו הוואיל ובדילין מנהון - אימא אפילו מעילה מדרבנן לא, קמ"ל.												!
מתו נמי תנינא:												⊖
הנהנה מן החטאת, כשהיא חיה - לא מעל עד שיפגום, וכשהיא מתה - כיון דנהנה כל שהוא מעל	[תנינא]											⊖
סלקא דעתך אמינא: חטאת הוואיל ולכפרה קא אתיא - לא בדילין מינה, אבל קדשים הוואיל ולא לכפרה קאתי בדילין מנהון ולית בהו מעילה, קמ"ל.												!
וחטאת שמתה מי אית בה מעילה?												⊖
חטאות המתות ומעות ההולכות לים המלח - לא נהנין ולא מועלין	והתני:											⊖
חטאות המתות - בחייהן, בדילין מנהון, לאפוקי היכא דמחיים - דלא בדילין מיניה.	אמרי:											!
חדא מגו חדא, וחדא מגו חדא:	איתיביה רב יוסף לרבה:											⊖
וכולן אין מטמאים בגדים אבית הבליעה ומועלין בהן, חוץ מחטאת העוף שעשה למטה כמעשה חטאת העוף לשם חטאת	[תנו]											⊖
כל שהיה פסולו בקדש - אינו מטמא בגדים אבית הבליעה, וכל שלא היה פסולו בקדש - מטמא בגדים אבית הבליעה	וקתני עליוהי:											⊖
כל שהיה פסולו בקדש - אם עלו לא ירדו	וקתני:											⊖
תיובתא דרבה תיובתא.												⊖
והא דפליגי בה רבה ורב יוסף פשיטא ליה לר' אלעזר												⊖
עולת במת יחיד שהכניסה לפנים - קלטתה מחיצות לכל דבר.	דאמר רבי אלעזר:											⊖
עולת במת יחיד שהכניסה שנפסלה, עלו מהו שירדו?	בעי ר"א:											⊖
מדקמיבעיא ליה לחדא - מכלל דאיך פשיטא ליה, אי כרבה אי כדרב יוסף												⊖
חדא מגו חדא קמיבעיא ליה: עד כאן לא קאמר רבה התם אם עלו ירדו, מחיצה כתיקנה - פסלה, שלא כתיקנה - לא פסלה, או דילמא: אפילו לרב יוסף דאמר אם עלתה לא תרד, מחיצה כתיקנה - קלטתה, שלא כתיקנה - לא קלטתה?												⊖
תיקו.												⊖
זריקת פיגול אינו מוציא מידי מעילה בקדשי קדשים, ואינו מביא לידי מעילה בקדשים קלים.	אמר רב גידל אמר רב:											⊖
יחיב אביי וקאמר לה להא שמעתא	[אביי]											⊖
השוחט את התודה לפנים ולחמה חוץ לחומה - לא קדש את הלחם שחטה עד שלא קרמו פניה בתנור, ואפילו קרמו כולן חוץ מאחת מהן - לא קדש הלחם, שחטה חוץ לזמנה וחוץ למקומה - קדש הלחם	איתיביה רב פפא לאביי:											⊖
אלמא פיגול מייית לה לידי מעילה												⊖
אישתיק.	[אביי]											⊖
בזריקה	כי אתא לקמיה דרבי אבא, אמר ליה:											!
קומץ פיגול שהעלו לגבי מזבח - פקע פיגולו ממנו	רב אשי לרבה והא אמר עולא:											⊖

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
--	---

Talmud Navigator

מעילה-קדשי קדשים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וקמיצה היינו שחיטה								ז				
איסורא דמייתי לידי פיגול.	אמר ליה: [רבא]							!			◇	
אם אחרים מביא לידי פיגול הוא עצמו לא כ"ש	והא קתני:							■	ז		◇	
הא נמי איסורא דמייתי לידי פיגול.								!			◇	
מחלוקת בשתי עבודות, כגון דאמר הריני שוחט סימן ראשון חוץ לזמנו וסימן שני חוץ למקומו, אבל בעבודה אחת דכולי עלמא עירובי מחשבות הוא	רבינא לרב אשי: והאמר אילפא:							■	ז		◇	
ה"נ לכי זריק תיגלי מילתא אי בעבודה אחת אי בשתי עבודות								!			◇	
אי הכי, גבי תודה נמי עד דזריק מאי קדש								ז			◇	
ליפסל - דבעי שריפה.								!			◇	
לימא מסייע ליה:									ז		◇	
הפיגול לעולם מועלין בו	[תניא]								■	ז	◇	
לאו אע"ג דאזריק דם, ומסייע ליה?									■	ז		
לא, דלא זרק הדם								!			◇	
אי דלא זרק הדם, מאי למימרא?								ז				
אלא לעולם דזריק, וכי תניא ההיא - בעולה								!			◇	
אי בעולה - פשיטא, דגבוחה היא כולה								ז			◇	
לן דמה אע"פ שחזר וזרקו - מועלין בו	ועוד, דקתני סיפא:								■	ז	◇	
אי אמרת בשלמא בחטאת - שפיר, אלא אי אמרת בעולה - צריכא למימר?								ז				
סיפא ודאי מסייע ליה, רישא מאי?								א				
הואיל ומסייע ליה סיפא - מסייע ליה נמי רישא.								!			◇	
סיפא ודאי מסייע ליה?								ז			◇	
מ"ש								ז			◇	
הלנה דקעביד בידים - לא מהני זריקה לאפוקי מידי מעילה, מחשבה לא קא עביד בידים - מהני ליה זריקה לאפוקי מידי מעילה.								!			◇	
לימא הא מסייע ליה:										ז	◇	
הפיגול בקדשי קדשים - מועלין בו									■	ז	◇	
לאו אף על גב דזרק, ומסייע ליה?								ז				
לא, דלא זרק								!			◇	
אבל זרק מאי - הכי נמי דאין מועלין בו								ז			◇	
בקדשים קלים אין מועלין בו	אמאי קתני סיפא								■	ז	◇	
ליפולג ברישא וליתני לפני זריקה - מועלין בו, לאחר זריקה - אין מועלין בו								ז			◇	

Talmud Navigator

<p> disputants-הולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה O </p>	<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>
<p>מקרא-kev:</p>	

מעילה-קדשי קדשים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
ההוא ודאי מסייע ליה											◊	!
לימא: הואיל ומסייע ליה סיפא - מסייע ליה נמי רישא?											◊	‡
קדשים קלים - פסיקא ליה, הכא - לא פסיקא ליה.											◊	!
כל שהיתה לה שעת היתר לכהנים - אין מועלין בה. וכל שלא היתה לה שעת היתר לכהנים - מועלין בה, איזוהי שהיתה לה שעת היתר לכהנים - שלנה ושנטמאת ושיצאת. ואיזוהי שלא היתה לה שעת היתר לכהנים - שנשחטה חוץ לזמנה, וחוץ למקומה, ושקבלו פסולין וזרקו את דמה.	כלל אמר רבי יהושע:										◊	■
בן אחותי, ראה מה אתה שואלני למחר בבית המדרש, היתר שחיטה שנינו, או היתר זריקה שנינו, או היתר אכילה שנינו?	בר קפרא לבר פדא:										◊	^